

Ministeren for skatter og afgifter kan efter bestemmelsen i stk. 5 fastsætte nærmere regler om det regnskab, den skattepligtige skal udarbejde for virksomheden, herunder regler om den form, oplysningerne til brug for selvangivelsen skal afleveres i. Der er herved givet hjemmel til at fastsætte regler om, at oplysningerne skal afgives på et skema.

Skattepligtige, som ved indgivelsen af selvangivelse for et indkomstår tilkendegiver at ville anvende virksomhedsordningen, men som ikke ved det indsendte selvangivelsesmateriale opfylder de i bogføringsloven eller de i medfør af denne lov udstedte forskrifter vedrørende bogføring, regnskabsaflæggelse m.v., kan ikke anvende virksomhedsordningen. I disse tilfælde er den skattepligtige undergivet personskatteoven, herunder reglerne for indgivelse af selvangivelse m.v., jfr. skattekontrollovens §§ 1-3. Dette betyder, at den skattepligtiges formue og indkomst kan ansættes til et skønsmæssigt beløb, såfremt behørig selvangivelse, eventuelt bilagt pligtigt årsregnskab i henhold til statskattelovens § 22, stk. 4, ikke indgives rettidigt til skattemyndighederne. Hvis selvangivelsen alene er indgivet for sent, men i øvrigt er behørig, er dette ikke til hinder for anvendelse af virksomhedsordningen. Er der tale om mindre mangler i virksomhedens regnskab m.v. i forhold til de udstedte forskrifter, vil den skattepligtige fortsat kunne anvende virksomhedsordningen, såfremt disse mangler udbedres ved supplerende oplysninger og specifikationer inden for en rimelig tid. Endvidere vil ligningsmyndighederne selv kunne foretage mindre korrektioner. Der kan i øvrigt henvises til gældende praksis vedrørende tilsidesættelse af regnskaber.

Har den skattepligtige i en periode anvendt virksomhedsordningen, vil konsekvensen af, at ordningen ikke kan anvendes i et indkomstår som følge af mangler ved virksomhedens regnskab være, at et eventuelt opsparat overskud skal beskattes efter forslagens § 15, stk. 1.

Til § 3

Forslagets § 3 omhandler indskudskontoen og de værdier, som skal lægges til grund ved opgørelse af kontoen. Indståendet på kontoen er udtryk for, hvor store beløb den skattepligtige skattefrit kan føre ud af virksomheden som tilbageførsel af indskudskapital. Indskudskapital kan dog først tilbageføres efter hævnning af overskudsbeløb i den i § 5 nævnte rækkefølge.

Medfører overførsel af beløb eller andre værdier til den skattepligtige, at indskudskontoen bliver

negativ, anses den skattepligtige for at have optaget et »privat lån«. Indskudskontoen har således betydning for sondringen mellem erhvervsmæssig og privat gæld og dermed for, hvornår der skal foretages rentekorrektion efter § 11.

Det fremgår af stk. 1, at den skattepligtige ikke kan yde »lån« til virksomheden, da overførsel af værdier til virksomheden betragtes som indskud. I praksis kan der være tale om positive nettoværdier, således at overførsel af værdier fra den skattepligtige til virksomheden beregnes efter fradrag af værdier, der overføres fra virksomheden til den skattepligtige. En øget erhvervsmæssig benyttelse af aktiver, der benyttes både til erhvervsmæssige og til private formål, betragtes også som indskud.

Der stilles ikke krav om en positiv indskudskapital som ved stiftelse af selskaber. Virksomheden kan således være fuldt fremmedfinansieret.

Efter stk. 2 opgøres indskudskontoen ved starten af det første indkomstår, hvor virksomhedsordningen anvendes. Herved fastfryses indskudskontoen bortset fra reguleringer efter stk. 7, dvs. reguleringer i form af yderligere indskud eller overførsel af værdier til den skattepligtige. Dette betyder, at ikke-indkomstskattepligtige reguleringer som ændring af ejendomsværdi og pristalsregulering af den afskrivningsberettigede saldo for skibe og driftsmidler ikke påvirker indskudskontoen. Endvidere vil mere eller mindre vilkårlige ændringer i kontantværdien af aktiver og gæld som følge af f.eks. udsving i renten heller ikke påvirke indskudskontoen.

Denne opgørelse af indskudskontoen bevirker, at den skattepligtige ikke kan belåne en eventuel ikke realiseret kapitalgevinst i virksomheden og anvende provenuet til private formål samtidig med, at renteudgifterne fragår ved opgørelse af virksomhedens overskud. Omvendt vil den skattepligtige ikke miste sin mulighed for at hæve sit oprindelige indskud, da indskudskontoen ikke påvirkes af et tab, der ikke er fradragsberettiget.

Indskudskontoen påvirkes ikke af, at den skattepligtige belåner ikke realiserede kapitalgevinster i virksomheden og anvender provenuet erhvervsmæssigt, således at renteudgifterne fragår ved opgørelse af virksomhedens overskud, dvs. med en skatteværdi på op til ca. 68 pct. Den skattepligtige kan endvidere optage private lån med sikkerhed i virksomhedens aktiver, uden at dette påvirker indskudskontoen. Da der er tale om et privat lån, vil renteudgiften være negativ kapitalindkomst med en skatteværdi på ca. 50 pct.

Realiserede kapitalgevinster vil ikke forøge indskudskontoen. Hvis der er tale om en realiseret